

Sjúrður Skaale

Blokkstuðul – tala á fólkatingi

Eg eri skeptiskur, men tað er landsstýrið sum hevur tað demokratiska mandatið í hesum máli, og tað virði eg. Eg fari tí ikki at atkvøðu ímóti teirri avtalu, sum landsstýrið ger

Først vil jeg sige, at jeg personligt synes at blokstøtten til Færøerne næste år burde være på 615 millioner, således som der står i foreliggende forslag.

Modsæt andre af finanslovens poster bliver dette beløb ikke pristalsreguleret, men er fastfrosset nominelt. Og det har det været siden 2002.

Historien er, at det daværende landsstyre skar en tredjedel af støtten, der dengang var på rundt regnet en milliard.

Derudover indgik man en aftale om, restbeløbet skulle fastfryses nominelt.

Reduktionen var der ikke enighed om på Færøerne. Men fastfrysningen har der været bred tilslutning til. År efter år har skiftende færøske regeringer - der har repræsenteret samtlige lagtingets partier - indgået aftaler om, at blokstøtten skal forblive fastfrosset nominelt. Således er støttens værdi reduceret hvert eneste år.

Denne politik udspringer af et bredt ønske om, at Færøerne skal tilstræbe at have en selvstændig økonomi - uden subsidier udefra. Og de fleste mener, at fastfrysningen af blokstøtten er en ansvarlig og forsigtig måde gøre det på. Derfor støttes denne kurs af hele seks af Færøernes syv partier.

Men der gives og der tages som bekendt i forhandlinger, og et kompromis, som de nye færøske regeringspartier har

indgået er, at fastfrysningen IKKE skal fortsætte.

Desuden ønsker man at forhøje blokstøtten op på det beløb, den ville have været på, hvis de sidste ti års aftaler om fastfrysningen ikke var indgået. Det drejer sig om et beløb, der - alt efter hvordan man regner - ligger et sted mellem 140 og 200 millioner.

Jeg er uenig, for økonomisk afhængighed har uheldige konsekvenser.

Den er aldrig statisk. Et afhængigt land er enten på vej ud af afhængigheden eller på vej dybere ind i den.

Og der er mange eksempler på, at nationer der har kurs mod dybere afhængighed også har kurs mod værre konkurrencedygtighed og en mindre ansvarlig omgang med de betroede midler.

Når den udefra kommende støtte vokser, så har fokus en tendens til at flytte sig væk fra det, man selv kan skabe og til det, man får udefra. Økonomisk vækst kan i den politiske bevidsthed blive synonymt med mere støtte udefra.

Når støtten omvendt reduceres, bliver både det politiske system og erhvervslivet tvunget til i højere grad at se på andre muligheder for at skabe det økonomiske fundament for eget samfund. Det skaber ansvarlighed og det giver også en sund følelse af stolthed.

I et afhængigt samfund er der naturligvis også altid en

kamp mellem dem, der kæmper imod afhængighed og dem, der ikke gør det. Derfor vil den udefrakommende støtte fylde utrolig meget i debatten - og valgene kommer til at ligne folkeafstemninger, hvor man siger ja eller nej til subsidier.

Og politik bør handle om andet end det.

Derfor mener jeg at Færøerne bør gøre sig fri af blokstøtten.

Ved en fastfrysning sker dette meget langsomt, men det gør ikke noget. Det vigtigste i livet er hverken hvor man er i dag eller hvor man håber på at være om mange år. Liv er bevægelse, og det er retningen, der er det afgørende. I denne sag fører fastfrysningen af blokstøtten efter min mening Færøerne i den rigtige retning.

Der er dem der mener, at Danmark har en strategisk interesse i en høj blokstøtte, for jo mere økonomisk afhængige Færøerne er af Danmark, jo mindre er chancen for, at vi forlader rigsfællesskabet.

Det er helt forkert. Det der binder rigsfællesskabet sammen er ikke og må ikke være økonomiske subsidier. Jeg synes subsidierne er en belastning for rigsfællesskabet, for de giver en følelse af manglende ligeværdighed - og det er præcis den følelse, der kan true fællesskabet.

Jo mere selvstændigt det færøske samfund er, jo stærkere er rigsfællesskabet.

Jeg er altså ikke enig med Færøernes landsstyre i denne sag.

På den anden side anerkender jeg, at det ikke er mig, men landsstyret, der fra Færøernes parlamentariske flertal har fået det demokratiske mandat til at føre disse forhandlinger.

Sådan er de demokratiske kommandolinjer, og dem respekterer jeg. Derfor vil jeg ikke gå imod den aftale som bliver indgået.

Det har jeg sagt klart på Færøerne.

Men jeg vil i denne sag heller ikke bruge min parlamentariske position i folketinget til at presse regeringen til imødegå landsstyrets ønsker.

Sammen med bl.a. de to grønlandske folketingsmedlemmer har jeg som bekendt mulighed for at presse regeringen - men så skal det være i forbindelse med sager, som jeg selv tror på, og sager som der er bred enighed om i den færøske befolkning.

Og til den kategori hører ønsket om højere blokstøtte ikke.

Mensom sagt: Jeg vil heller ikke fra min position som færøsk folketingsmedlem modarbejde landsstyret. Det ville være at underminere det parlamentariske og demokratiske mandat, som landsstyret har i denne sag.

Arne Winthereig

Sambandsflokkurin selur út av sínum kjarnuvirðum

Samgonguskjalið er undirskrivað, og borgarligi vongurin, ið fekk so dyggan stuðul til løgtingsvalið, hevur skrivað sítt samgonguskjal. Hetta er eitt sera nógv útskeldað samgonguskjal, tí hetta gongur beinleiðis ímóti polunum í politikkinum. Sosialdemokratiski vongurin mótmælir av tí sterkasta eina flatskattaskipan, meðan tjóðskaparvongurin mótmælir eina tíðning av blokkinum afturvirkandi.

Tað er lítil ivi um, at fyri at Sambandsflokkurin skuldi fáa sína pristalsregulering av ríkisveitingini ígjøgnum, so skuldi nógv gevast. Nógv er givið. Sambandsflokkurin hevur latið næstan alt samgonguskjalið til konservativa Fólkaflokkinn, og eingi frambrot kunnu væntast innan vinnulív ella menning av hesum samfelagnum næstu fyra árin. Tað stendur so í øllum førum greitt, eftirsum eingin orðing í samgonguskjalinum ber brá um hetta. Meira verður skrivað um sjálvt samgonguskjalið og ymsu málini ella mangul upp á tað sama í øðrum greinum á hesari heimasíðuni.

Ein flatskattaskipan verður sett í verk eftir ynski frá Fólkaflokkinum. Her gongur Sambandsflokkurin beinleiðis ímóti sínum kjarnuvirðum. Um Sambandsflokkurin heldur, at ein pristalsregulering av ríkisveitingini hálar kjarnuvirðini innaftur,

so tekur Sambandsflokkurin feil.

Sambandsflokkurin er einasti flokkur, ið gongur inn fyri einum tóttum samstarvi í ríkinum. Hetta merkir, at vit skulu njóta sama livistøðið og hava somu fortreytir, sum hinir borgarar í ríkinum. Við at innføra flatskatt, so ger Sambandsflokkurin júst tað øvugt. Sambandsflokkurin eggjar til stættarmun, har allir borgarar ikki hava somu fortreytir til eitt gott lív. Við hesum tekur Sambandsflokkurin og blástemplar ætlanini hjá Fólkaflokkinum at ganga burtur frá skandinaviska vælferðarmodellinum og yvir ímóti amerikanska modellinum. Á henda hátt flytast Føroyar spakuliga, men sikkurt burtur frá tí vælferð og livistøðið, sum hinir borgararnir í ríkinum fáa.

Okkara ungdomur, sum lesur í Danmark og hevur ætlanir um at koma heimaftur, vil við hesum tiltøkum heldur verða verandi í einum samfelag, har mobiliteturin og tryggleikin gera, at livistøðið hjá flest øllum borgarum verður sett í hásæti. Vit eru ein partur av norðurlondum, sum hava hægst vælferð pr. íbúgva í heiminum. Hetta ætlar Fólkaflokkurin nú at avmontera við at veita skattalætta til teir breiðastu herðarnar.

Altíð tað nýggjasta

www.sosialurin.fo